

۶۰ - ای یاران روحانی و اماء رحمان

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۶۰ - ای یاران روحانی و اماء رحمان

ای یاران روحانی و اماء رحمان، این خاکدان فانی جفدان نادانرا سزاوار و این گلخن ظللهانی طیور ترابی را لایق. بلبل معانی را آشیان گلشن الهی است و مرغان اوج عزّت را لانه و مکان ملکوت رحمانی. بیخردان چون نظر بالایش این عالم فانی نمایند گمان آسایش کنند و در آزمایش افتند منجذب ظلّ و سایه گردند و از ذی ظلّ غافل مانند زیرا جهان ناسوت ظلّ زائل ملکوتست و عالم ارضی اثری از عالم آسمانی. سبحان الله شیفته قطره گردند و از دریای محیط بی بهره شوند و مشتاق ذره گردند و از شمس حقیقت بی نصیب مانند دل بحیات دنیوی بندند و از زندگانی سرمدی بگذرند بآب و گل پردازند و از جهان جان و دل غافل مانند. وصایا و تعالیم الهیه انسانرا از شئون فانیه بیزار کند و از جهان تاریک و تنگ فرار دهد و بعالم انوار رساند. ملاحظه در جمیع طوائف و ملل و قبائل و دول نمائید که کلّ مانند موران در تحت اطباق تراب لانه و آشیانه نمایند و آذوقه ئی اندوخته کنند بغتّه بارانی آید و سیلی برخیزد و خانه و لانه و آشیانه و آذوقه جمیع را از میدان برد و محو و نابود کند. اینست مثل اهل دنیا چنانکه واضح و آشکار مشاهده مینمائید. ملاحظه در ایران و مجلسیان نمائید که در مدتی قلیله چه طوفانی و چه انقلابی ظاهر و عیان شد با وجود این باز غافلان و جاهلان و بیخردان دل باین دنیا بندند و بفکر کم و بیش افتند از اقبال بوجد و طرب آیند و از ادبار محزون و دلخون شوند الا انهم فی خسران مبین. پس عاشقان جمال رحمن و مشتاقان انوار طلعت یزدان را لایق و سزاوار چنانست که در جمیع شئون از این خلق ممتاز باشند و محرم راز و نیاز گردند جمیع کائنات را بظلّ خویش آرند در جهان دیگر پرواز کنند و در عالمی دیگر سیر و تماشا نمایند آیات هدی گردند و آیات ملامّ اعلیٰ شوند مرغان چمنستان حقیقت گردند و در گلستان وحدانیت و احدیت بابدع الحان بتسبیح و تقدیس حیّ توانا پردازند.

ORIGINAL

AUDIO